

עת"א 55834/01/17 - בני סלע נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 55834-01-17 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
המבקש/העותר	בני סלע
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר הגיש בקשה לפטור אותו מתשלום אגרה בעתירה שעניינה - התנהלות שב"ס כלפי העותר במהלך העברתו מבית הכלא לדיונים משפטיים ולהעברה מבית סוהר לבית סוהר.

לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה והנספח ובתגובת המשיבה, ניתנה ביום 9/2/17 החלטה הדוחה את הבקשה.

העותר לא שילם את האגרה ופנה בבקשה נוספת, בה ביקש "צו הגנה" לשמירה על שלומו וחיו, בטענה שגורמים בשב"ס התארגנו ככנופיה לפגוע בו ובחיו.

ביום 23/2/17 ניתנה החלטה נוספת, לפיה העתירה לא תקבע לדיון בטרם תשולם אגרה.

העותר פנה ביום 27/2/17 וטען כי לא מועברות אליו החלטות בית המשפט בעניינו.

ביום 5/3/17 ניתנה החלטה המורה להמציא לידי העותר את תגובת המשיבה לעתירות ואת ההחלטות.

העותר פנה שוב ביום 30/3/17, הפעם בבקשה למתן הנחיות "עקב סירוב המשיבים לאפשר לעותר לשלם את האגרה". לחילופין, ביקש לאפשר לו לשלם את האגרה באמצעות אסיר אחר שנעתר לבקשתו לסייע בידו.

העותר פנה בפניות נוספות - ביום 5/4/17 וביום 19/4/17.

לאחר עיון בטענות הצדדים, אני מחליט לדחות את הבקשה.

בעתירה אחרת שנדונה בפני - 15570/01/17 **ודים מולדבסקי נ' שב"ס**, החלטה מיום 5/3/17 קבעתי שהוראת תקנה

9(ב) לתקנות בתי המשפט (אגרות), התש"ז - 2007, איננה מונעת מבית המשפט להיזקק לבקשה לפטור מאגרה בעתירת אסיר ולדון בה **רק** ביום הדין הקבוע לעתירה. משמעותה של התקנה היא למנוע קשר תלתי בין שמיעת עתירת האסיר לבין תשלום האגרה. בשל חשיבות שמיעת העתירה לאור "עמדת הנחיתות" הברורה שיש לאסיר, ניתן לדון בעתירה לגופה, גם אם נושא תשלום האגרה בגין העתירה טרם בא על פתרונו. בהחלטתי שם הפניתי להלכה שנקבעה ברע"ב 689/10 **מוקדי מועתס נ' שב"ס**, החלטה מיום 13/4/10.

במסגרת השיקולים שעל בית המשפט לשקול במתן פטור מתשלום אגרה לאסיר, הם, מצד אחד, זכות הגישה של בעל דין לערכאות - זכות שהיא בעלת מימד חוקתי, אך מצד שני, ניתן משקל לאינטרס הציבורי במניעת הליכי סרק שיש בהם כדי להכביד וליצור עומס מיותר על בית המשפט, ככל שלא תינתן לבית המשפט האפשרות לערוך הבחנה בין מחלוקת של ממש שיש לעותר מול הגוף המנהלי לבין עניינים של מה בכך או טענות סתמיות וכלליות.

בית המשפט העליון נדרש לעניינו של העותר הספציפי שבפני בהקשר לתשלום אגרה בתיק רע"ב 6188/11 **בני סלע נ' מ"י**, מיום 20/11/11. העותר הגיש בר"ע על החלטת בית המשפט המחוזי שקבע כללים לגבי טיפול בעתירות עתידיות של המבקש, בקובעו שריבוי העתירות של העותר הוא זה שגרם לבית המשפט המחוזי לעשות מעשה.

בית המשפט העליון מציין שההסדר שקבע בית המשפט המנהלי אמנם מצמצם במידת מה את אפשרות המבקש להביא את עניינו בפני בית המשפט בפטור מאגרה, אך פותח פתח למס' עתירות בכל שנה (בניכוי אלה שיימצאו מוצדקות) לצד מנגנון שיאפשר בירור עתירות דחופות.

ההלכה קובעת כי תכלית הדרישה לתשלום אגרה, מלבד מימון השירות המשפטי, היא למנוע ניצול לרעה של ההליך השיפוטי, בדרך של הגשת תביעות סרק, תביעות מוגזמות או טורדניות.

תפיסת האגרה ככלי למניעת ניצול לרעה של ההליך השיפוטי חלה גם לגבי אסירים. **"בפרט כן במקרה דנא, מקום שההחלטה מתקבלת על רקע מאות הליכים שניהל המבקש, אי אפשר שלא לראות כהגזמה רבה"**.

בהחלטות שניתנו בבית המשפט העליון ובבתי המשפט המחוזיים נדונו והוכרעו בקשות לפטור מאגרה גם לפני מועד הדין בהליך העיקרי, או בטרם יקבע מועד לדין. (ראה, בין היתר, רע"ב 7525/16 **לוי וידובסקי נ' שב"ס**, החלטה מיום 17/11/16, בג"צ 11105/05 **פלוני נ' מ"י**, החלטה מיום 4/12/15, רע"ב 5070/07 **ראובן בגדי נ' מ"י**, החלטה מיום 10/7/07, עת"א (חיפה) 6962/03/16 **שרון איפרח נ' מ"י**, עת"א 24643/01/14).

העותר מבקש לאפשר לו לשלם את האגרה באמצעות חיוב של **חשבונו של אסיר אחר** המוכן, לטענתו, לסייע לו. נדמה כי בכך מנסה העותר "לעקוף" את החלטת בית המשפט העליון (כב' השופט רובינשטיין, בר"ע 6188/11) אשר דחה את הבר"ע על המגבלות שהוטלו על המבקש בהחלטת השופט המנהלי, כב' השופט פרידלנדר, מחוזי באר שבע, בתיק עת"א 15166/11/07.

קבלת הבקשה סותרת את התכלית של תשלום האגרה, כפי שנקבע ברע"ב 6188/11.

זה המקום לציין כי על פי תקנה 13(ב) לתקנות האגרות, מתן פטור מלא או חלקי מתשלום אגרה מותנה בשני תנאים: האחד, כי אין ביכולתו של המבקש לשלם את האגרה או שהוא מתקשה בכך באופן ממשי, והשני, שההליך מגלה על פניו עילה בת-סיכוי. אם כי לגבי התנאי השני, די בסיכוי ברף הנמוך (כב' השופטת פרוקצ'ה ברע"ב 689/10 **מוקדי מועתסם נ' שב"ס**, בסעיף 6 להחלטה).

על פי נוהל שב"ס - **03-4025** - ניהול חשבון כספי של אסיר בשב"ס, עדכון אחרון מיום 15/2/09, קיימת הגבלה לגבי העברת כספים מחשבון של אסיר אחד לחשבון של אסיר אחר.

על פי סעיף 1 לנוהל : לכל אסיר יש חשבון פרטי אצל הגזבר היחידתי. האסיר רשאי לבצע פעולות כספיות אך ורק מחשבונו. חל איסור על החזקת מזומנים או כל אמצעי תשלום אחר בין כותלי בית הסוהר בידי אסירים.

לאור האמור, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ז, 03 מאי 2017, בהעדר הצדדים.